

Quan es necessitaven diners, la forma més habitual de crèdit de l'època era el censal, però els pagesos com els Roure, propietaris del domini útil dels seus masos, també podien obtenir diners amb la cessió d'una part de les seves terres a altres persones, mitjançant els contractes de subestabliment, rabassa morta o, en el pitjor dels casos, venda a carta de gràcia i venda perpètua. Això fou el que succeí al mas Colomer, com es diu explícitament en un document de mitjans segle XVIII: "lo possessor del mas Roure trosejà dit mas y a porcions lo establí a la prestació de vârios censos y part ne vené".

Efectivament, l'any 1730 els pagesos Pau Relats, Jaume Andols i Lluís Bonet ja tenien una quartera de terra del dit mas establerta a rabassa morta. Tres anys més tard, Madrona Ribes, vídua de Josep Roure i Massip, i el seu fill Pere, per tal de redimir

un censal que pagaven a la Congregació sacerdotal del Seminari de Barcelona, van subestablir una peça de terra a favor d'Antoni Pau Lluch Iglésies, bracer de Santa Eulàlia. Per uns motius molt semblants, és a dir, per tal de lluir un censal, l'any 1734 la mateixa Madrona Ribes i el citat Pere Roure van subestablir un altre tros de terra del seu mas al pagès Francesc Valls de la Penya.

L'any 1748, la llista de persones que havien rebut una part del mas Colomer s'havia ampliat. Algunes d'aquestes persones no només van arrendar peces de terra, sinó que també van fer-se amb parts de la mateixa masia: el mestre de cases Esteve Baró havia arrendat un casal amb la seva cuina que era "part del mas Roure" i Josep Fàbregas tenia "una casa, part de la casa del mas Roure" amb la gleba de terra on era edificada.

Vista de les cases que envolten Can Naps. (Foto: Joan Cabot).